

[Aksel Larsen.]

har været inde på en vej, der fører ud i mosen.

Vi har stillet enkelte andre ændringsforslag, som jeg naturligvis også skal anbefale, og her kan jeg henholde mig til vort første ændringsforslag, ændringsforslag nr. 1 i betænkningen. Det drejer sig om sammensætningen af det såkaldte kontaktudvalg, hvor man ikke alene skal have repræsentanter for landbrugsorganisationerne ind, men også en hel del andre organisationer, deriblandt Grosserer-Societetets Komité og Industrirådet. Det forekommer mig, at når man går så vidt, at Grosserer-Societetet og Industrirådet skal ind i kontaktudvalget vedrørende landbrugets forhold, bør arbejderbevægelsen også være repræsenteret, og derfor har jeg foreslået, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Landsorganisationen i Danmark De samvirkende Fagforbund skal have hver en repræsentant i kontaktudvalget. Jeg har ikke fået nogen forklaring på, hvorfor folketingsudvalget ikke vil gå med til dette, og jeg savner specielt en forklaring på, hvorfor socialdemokraterne her i salen ikke vil gå med til det, men jeg går ud fra, at den får vi, når det ærede medlem hr. Carl Petersen tager ordet i anden omgang.

Jeg har stillet et andet ændringsforslag gående ud på, at den stipulerede forhøjelse af flæskeprisen skal bortfalde, og det taler jo sådan set for sig selv. Der er tilstrækkelig motivering for det, og jeg skal kun tilføje, at jeg siger ingenlunde, at den flæskepris vi har, er den rigtige, for det ved jeg ikke noget om. Jeg ved, at vi fik for et par år siden eller måske for 3 år siden fastsat en grundpris for smør på 6 kr. pr. kg, men det varede ikke så forfærdelig længe, inden smørprisen herhjemme gik adskilligt op derafter; nu ligger den vist omkring 7 kr. pr. kg, og fra mejerierens side vil man have den op på 7 kr. 50 øre pr. kg; men da mejerierne jo er et monopolforetagende, skulle dette undersøges af monopolrådet. Det skete, og det medførte, at monopoltilsynet sagde: nej, vi har undersøgt, hvad der er den rigtige produktionspris for smørret, og det er 7 kr. Naturligvis, flæsket er også et landbrugsmonopol — det er jeg klar over — og det må være undergivet de samme bestemmelser som andre monopol-

liserede eller prisaftalte varer. Hvis de, der producerer flæsket, mener, at prisen er for lav, kan de forhandle med monopoltilsynet, om de kan få lov til at tage højere pris, og hvis det godkendes, må man bøje sig derfor. Men jeg er modstander af, at man ved lov siger, at prisen skal være akkurat 50 øre højere i gennemsnit end eksportprisen.

Vi har stillet et ændringsforslag om et særligt folketingsudvalg, som landbrugsministeren skal forhandle med, når han udøver de bemyndigelser, der tillægges ham efter denne lov. Jeg synes, at dette ændringsforslag taler for sig selv og i enhver henseende er så rimeligt, at jeg ikke behøver at bruge flere ord på at anbefale det end dem, jeg allerede har brugt under de diskussioner, vi har haft hidtil.

Lad mig til slut sige et par ord om de ændringsforslag, der er stillet af venstre og det konservative folkeparti — for øvrigt især om venstres ændringsforslag, som delvis har fået støtte fra det konservative folkepartis side, medens det konservative folkepartis ændringsforslag ikke har fundet nåde for venstres øjne. Det er da i hvert fald ret oplysende, at nu er vi kommet så langt bort fra den 15. november 1960, at de to partier har svært ved at forenes om, hvad de skal foreslå her i tinget. I venstres mindretalsbetænkning siges der, at det, man vil med sine forslag om landbrugspriser, er, at

„hjemmemarkedspriserne for visse landbrugsvarer ... frigøres fra de af andre landes subsidiepolitik m. m. påvirkede verdensmarkedspriser.“

Jeg begriber ikke, at venstres medlemmer, der dog både kan læse og skrive, kan få sig selv til i en betænkning at skrive noget, som er i den grad urigtigt. Det, man foreslår, er jo nemlig, at flæskeprisen ikke skal frigøres fra verdensmarkedspriserne, men læses fast til dem; den skal, hvordan end verdensmarkedspriserne svinger, ligge 85 øre pr. kg højere. Videre siger man: hvordan end verdensmarkedspriserne bevæger sig, skal prisen på kalve- og oksekød ligge 1 kr. højere pr. kg, og hvad smørret angår, skal prisen være 50 øre højere pr. kg. Det er aldeles ikke en frigørelse. Det er ikke mere en frigørelse, end tyren er frigjort, når den har ring i næsen og vogteren går med en